

Tanca posterior del Fossar Vell

Capellades

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Carrer del Call, s/n; C. Fossar
Emplaçament Al límit nord-llevant del perímetre del casc antic
Alçada: 325

Coordenades:

Latitud: 41.53174
Longitud: 1.68673
UTM Est (X): 390443
UTM Nord (Y): 4598621

Classificació

Número de fitxa 08044 - 65
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Obra civil
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XVII - XIX
Autoria de l'element: Promotor: Parròquia de Santa Maria
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Estructural
Titularitat Privada
Titular: 0588701CF9908N
Autoria de la fitxa Juan Garcia Targa
Data de registre de la fitxa: dt., 10/11/2015 - 01:00

Descripció

Mur de paredat comú de pedra de turo de 40 m. de longitud i 3,50 m. d'alçada, amb trams esquerdets. Formant part del parament s'observen algunes pedres treballades reaprofitades com a material de rebliment del mur. Tanca l'antic fossar situat a llevant de l'església. Avui dia l'espai que delimita està destinat a aparcament de vehicles.

Observacions:

Podria catalogar-se com a elements singulars i és un àrea d'expectativa arqueològica. Actualment serveix com a tanca de l'església i com a espai d'aparcament.

Història

Aquest espai està directament relacionat amb l'evolució del temple. La primera església de Santa Maria fou un petit edifici romànic situat on s'aixeca l'actual, tenia al seu costat un petit cementiri. A finals del segle XVI, es van iniciar unes obres d'engrandiment que obligaren al canvi d'emplaçament del cementiri. El 1612, el rector Baltasar Valtà va beneir el nou cementiri, situat darrera de l'església. La visita episcopal de 1772 va establir que no es podia enterrar ningú més dins l'església i que els que fossin enterrats a la capella de Sant Esteve es traslladessin al cementiri. Aquesta prohibició, però, va trigar ben poc en ser oblidada, ja que es té constància que el 1799 encara hi havia peticions d'enterraments a l'interior. El fossar limitava el nucli urbà abans d'arribar als inicis de la zona d'horta del Capelló. El 1737, es comentava que l'hort situat darrera del cementiri era conegut com "l'hort d'en Alemany". Aquest fossar immediat fou utilitzat fins que es va traslladar a la zona del futur Abric Romaní, que segons sembla va entrar en actiu el 1836.

La imatge gràfica realitzada el 1851 per Rómulo Zaragoza i en el seu contrast amb fotografia aèria actual, mostra clarament com el temple va créixer per la seva part posterior per assolir la seva planta actual, per això devia ocupar total o parcialment l'antic cementiri. El mur objecte de comentari ja sembla clarament traçat en aquells moments. Això apunta a una doble hipòtesi: es va construir durant les obres d'ampliació del segle XVII o bé en les d'inicis del segle XIX, finalitzades el 1859.

Bibliografia

BUSQUETS MOLAS, Esteve. 1972. Història de Capellades, Capellades.

GUTIÉRREZ I POCH, Miquel. En premsa. "El segle XIX: declivi econòmic i tensions polítiques", Història de Capellades (títol provisional).

MUSET I PONS, Assumpta. En premsa. "Capellades (època moderna) (segles XVI-XVIII): de la marginalitat al desenvolupament", Història de Capellades (títol provisional).

SPAL, Diputació de Barcelona. 2010. Inventari del Patrimoni Històric, Arquitectònic i Ambiental Capellades (4 Vols). Bosch i Planas, Andreu; Lacuesta Contreras, Raquel; Cuspinera i Font, Lluís; Vilamala i Aliguer, Imma; Gutiérrez i Poch, Miquel i Sabatès de Hita, Gemma

TÉRMENS I GRAELLS, Miquel. En premsa. "El segle XX: compromís, violència i redreçament econòmic", Història de Capellades coordinada per M. Gutiérrez (títol provisional).

VIVES I TORO, Eduard. En premsa. "L'edat mitjana: territori i orígens d'una identitat", Història de Capellades coordinada per M. Gutiérrez (títol provisional).

ARXIU DIOCESÀ DE BARCELONA

ARXIU MUNICIPAL DE CAPELLADES

ARXIU DEL MUSEU MOLÍ PAPERER DE CAPELLADES

ARXIU HISTÒRIC COMARCAL DE L'ANOIA

